

La vocació de bombers creix en l'any del 150 aniversari a la ciutat

Parlem amb dos bombers de primera al nou Parc de Bombers de Mataró

Alguns tindran amics que s'hi dediquen mentre que d'altres només hauran vist com viuen a les pel·lícules. Els bombers són un col·lectiu molt estimat per la societat, i els de Mataró estan de celebració. Aquest 2007 s'ha celebrat el 150è aniversari de l'entitat a la ciutat, un any en què a més, han estrenat una nova casa i una exposició amb la seva història. Els bombers han estat protagonistes d'aquest any, i hem volgut parlar amb ells per saber com l'han viscut però també per conèixer algunes qüestions del seu dia a dia. Mateu Sampera i Jaume Robert, dos bombers de primera de Mataró, ens han rebut al seu nou parc i han respost a les nostres preguntes.

UN REPORTATGE DE REDACCIÓ I FOTOS DE C.C I L.B

- Satisfets amb el nou parc, o queda alguna cosa pendent?

M.S: Sempre hi ha mancances, sempre podria haver estat millor, però és un bon parc i té molt de futur.

- Creieu que esteu amb bona salut al cos de bombers de Mataró?

J.R: Sí, hi ha molta més gent de la que hi havia uns anys enrere.

- L'essència dels primers bombers voluntaris de fa segle i mig encara està a present en la professió?

M.S: La majoria de bombers vénen de ser voluntaris.

J.R: Segurament és bastant vocacional. Mataró és nodreix de bancs de voluntaris

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT

'Sabem que arribem fins on arribem i la natura és més forta que nosaltres'

CONTINUA DE LA PÀGINA ANTERIOR

d'Arenys, de Malgrat, de Tordera... Això fa que la gent conegui més de prop els bombers i sobretot que la gent jove es vulgui preparar i fer-se professional.

- Quina ha estat la intervenció que més recordeu?

J.R: El que recordes més és quan hi ha persones afectades. Accidents on hi ha quatre o cinc joves afectats dins d'un cotxe, algun incendi que hi ha algú a dintre... Per nosaltres és molt pitjor un incendi d'una indústria que no saps què et trobaràs, que un accident, però quan et toca més el cor és quan hi ha gent afectada.

M.S: Quan hi ha casos com ens ha passat aquí a la C-60 que fa poc vam tenir un accident amb cinc nanos morts, trobes a faltar mans de tothom, encara que hi hagi molta gent. Falten mans, sempre falten mans... almenys des de la meua perspectiva. I estem molt bé, el cos de bombers ha millorat moltíssim des dels anys 90 cap aquí, han entrat cada any entre 100 i 150 persones, hem millorat moltíssim en vehicles i en material, però sempre, quan hi ha un servei important trobes a faltar alguna cosa.

- Socialment, és en els grans moments com l'11-M quan es reconeix la vostra tasca?

M.S: Socialment, és quan soluciones una cosa espectacular, però la gent se'n recorda de nosaltres quan ens necessiten. A nosaltres no ens paguen pel que fem, sinó pel que podem fer. Volen que estiguem preparats per quan algú pugui necessitar-nos, els puguem anar a socórrer. Jo suposo que la gent ens té en estima perquè sempre els hi solventem els problemes.

- I la feina quotidiana queda una mica amagada?

J.R: Cada vegada es fan més feines que no són les d'apagar focs. Es fan moltes feines de prevenció, d'ajudar a gent gran a obrir-los la vivenda perquè han caigut a terra, o per exemple, hi ha un minusvàlid que ens truca tot sovint perquè l'ascensor de casa no li va bé i necessita que el baixem.

- L'adrenalina engança?

M.S: El que es nota quan no se surt és que la gent està més tensa. Amb els companys mateix, per qualsevol tonteria, t'enganxes. Quan hi ha moltes sortides pel mig, la gent està més tranquil·la i fins hi tot hi ha més companyerisme. El fet de no sortir ens esvera. Deu ser això, que crea massa adrenalina.

- El pitjor que pot sentir a la seva professió és la impotència davant d'un desastre natural, que tot i els efectius, no es pot arribar a controlar?

J.R: Impotència, no. Quan hi ha un incendi d'aquests forestals molt grans, com que no està al teu abast, tampoc et sents tant impotent. Et sentiries molt més impotent si hi hagués una persona, haguessis arribat a ell i no poguessis. Però amb coses naturals com riuades, incendis... tots sabem que arribem fins on arribem i la natura és molt més forta que nosaltres.

- És la de bomber, ara mateix, una professió de moda?

M.S: Pot ser que sí. El jovent entra amb molta empena i hi ha molta vocació de bomber. Avui mateix hem rebut una escola que si els hi preguntéssim als 50 nens que vénen, tots volen ser bombers. Per què? No sé si serà perquè visiten el parc o pel que sigui, però el jovent s'interessa per ser bomber.

J.R: Això ha estat sempre.

M.S: Però quan jo vaig entrar als 90 les convocatòries no eren com ara. Ara es presenta moltíssima gent i abans només érem els 4 que ens coneixíem.

- I com està el cos de dones?

M.S: Fatal.

J.R: Fatal.

M.S: Ara estan entrant, per sort o per desgràcia, més noies.

J.R: Per sort.

M.S: Jo no ho sé, per fer la feina que fem has d'estar molt fort.

J.R: El problema és que n'han entrat molt poques dones perquè se'n presenten molt poques. Si n'hi haguessin més, n'entrarien igual que homes. Però si en una convocatòria de 150 persones es presenten només 5 dones, n'entra 1.

M.S: Però els parcs estan preparats tant per homes com per dones.

J.R: També serà difícil que en els parcs grans entrin dones perquè aquí s'entra per convocatòries, per antiguitat... La gent pot demanar, i aquests parcs grans es demanen bastant, llavors és complicat que pugui venir alguna dona fins d'aquí uns anys.

- Aquí no n'hi ha cap?

M.S: De bombera no. De guardia forestal n'hem tingut una que va estar aquest estiu i que s'està preparant per presentar-se a bombera.

- Els mitjans que teniu aquí són adequats?

M.S: Sí, és un parc com el de Badalona, i Badalona té moltes més sortides que nosaltres. Som 8 efectius de mínims, que és un bon torn. Si hi ha un foc de vivenda som 8 que hi anem. A més, igual un dia en podem tenir 2, però podem estar mesos que no en tinguem cap. Allà és més ciutat, tenen més sortides, i són la mateixa gent.

J.R: D'uns anys cap aquí, ha millorat molt. El tema camions, materials... s'ha anat canviant tota la flota i últimament no ens podem queixar gens ni mica.

M.S: Actualment el parc té mancança de camions. Hem millorat molt, no sé si gràcies a les reivindicacions que vam fer als anys 90, que vam sortir tots, però hem millorat moltíssim. Abans estàvem deixats de la mà de Déu. Ara, per sort, podem donar un bon servei al públic, perquè abans anàvem amb vehicles que no passaven de 40 i ara tenim vehicles com Déu mana i amb una seguretat per la gent que va a dintre i també per poder donar un servei en condicions al ciutadà.

- I per acabar, alguna reivindicació?

J.R: Doncs com a parc de bombers, ens agradaria tenir una torre de pràctiques. La teníem al parc vell i aquí no ens l'han fet. I també algun lloc més adequat per netejar el material brut.

M.S: Les mànegues les netegem al pati i l'aigua va a la riera no a un lloc adequat perquè hi vagi a parar. I com deia en Jaume, el tema de la torreta. La gent es troba fent pràctiques de foc de vivenda, i abans, amb la torreta, et muntaves una pràctica. Ara aquí, pràctiques no. Són parcs moderns, i se suposa que no s'hi ha de practicar, suposo que volen que practiquin només a l'escola. A més, han fet que la gent que es dedica a tasques de prevenció i de rebre a les escoles no siguem tots, sinó només una sèrie de persones que s'hi han apuntat i que hi dediquen més hores.

J.R: Per la resta, el parc està molt ben dotat i diuen que la torre de pràctiques potser es farà en una segona fase. El que també trobem a faltar són qüestions com el reciclatge. Sóm gent que vivim aquí 24 hores, i el tema no està gaire solventat.

M.S: És un parc maquíssim i gran.

XÈNIA SOLA

L'exposició sobre la història dels bombers clou el 150è aniversari

➔ També presenten un llibre que recull tots els detalls sobre aquests anys d'història del cos

Després d'un any de celebracions, els bombers de Mataró van concloure el passat dilluns el festeig del seu 150è aniversari. Ho van fer amb la inauguració d'una exposició i la presentació d'un llibre que recull la història de l'entitat de la mà de Jordi Buscà.

L'exposició, a la Sala d'exposicions de la Caixa Laietana, fa un repàs a la història del cos de bombers de la nostra ciutat a partir de tota mena de material com maquetes, indumentària de les diferents èpoques i fins i tot peces històriques com una bomba de pressió manual. A part, la mostra vol ser també un recurs didàctic que permeti als ciutadans conèixer de prop la figura del que ells mateixos anomenen un "servidor públic", i és que segons assegurin, la feina de bomber no consisteix només en apagar focs sinó que contempla moltes més facetes de la seguretat ciutadana.

La presentació del llibre, celebrada en una Sala d'Actes de la Caixa Laietana plena de gom a gom, va comptar amb la presència del secretari general d'Interior i Relacions Institucionals, Joan Boada.

Jordi Buscà ha estat l'encarregat de plasmar per escrit el que ha suposat

aquest segle i mig des que es formà el cos de Bombers de Mataró. Buscà, que va formar part del cos als anys 60, coneix millor que ningú la història dels bombers a la nostra ciutat: "Tinc el privilegi d'haver viscut en primera línia els últims sis anys dels bombers voluntaris de Mataró, abans que passessin a dependre de la diputació", va dir Buscà. El llibre descriu els capítols més importants del cos, des de la seva creació com a voluntaris fins a la seva professionalització, tot plegat il·lustrat amb fotografies que han aportat les famílies dels propis bombers.

Els bombers com a reflex de la societat

Jordi Buscà va assegurar que el llibre no és només una mera descripció de fets històrics sinó que reflexa l'evident paral·lelisme que ha existit sempre entre la trajectòria dels bombers i la pròpia història de Catalunya i Mataró, des del color dels dirigents polítics fins als canvis demogràfics de la població. Els bombers de Mataró van agrair l'aportació de Jordi Buscà ja que segons assegurin, aquesta disciplina sovint queda oblidada per la historiografia catalana. En aquest sentit, Joan Boada, va anunciar que seguint la línia dels bombers de Mataró, l'any que ve s'editarà un llibre sobre la història dels bombers a Catalunya.

LÀIA BERNAUS